

ODER

Iskanje izgubljene bližine

Kot zadnjo premiero letošnje sezone bodo v **Prešernovem gledališču** Kranj v ponedeljek uprizorili avtorski projekt *Pravljice našega otroštva* v režiji Jerneja Lorencija. Predstava je nastajala v skupni produkciji s SNG Nova Gorica, kjer bo na sporedu jeseni.

Gregor Butala

»Zelo sem vesel, da ravno s to predstavo zaključujemo repertoar letošnje sezone,« je pred premiero avtorskega projekta *Pravljice našega otroštva*, ki bo v ponedeljek krstno uprizorjen v **Prešernovem gledališču** Kranj pod režijskim vodstvom Jerneja Lorencija, izjavil direktor kranjske gledališke hiše **Jure Novak**. »Občutek imam namreč, da nastaja nekaj posebnega.« S tem se je strinjala tudi **Mirjam Drnovšek**, direktorica SNG Nova Gorica, ki je koproducent predstave – ta bo sicer na novogoriški oder prišla v začetku prihodnje sezone. »Naši gledališči sta že večkrat uspešno sodelovali in gotovo to ni zadnja koprodukcija te vrste,« je še dodala.

V novem avtorskem projektu se je Lorenci s stalno ekipo sodelavcev in igralsko zasedbo odločil za spraševanje o vlogi pravljic v osebni življenju in v kolektivnem nezavednem, a tudi o njihovem arhetipskem pomenu, s katerim zaznamujejo otroštvo in samega posameznika. »Z velikimi mitskimi zgodbami se ukvarjam že precej časa, od *Epa o Gilgamešu* ali *Iliade* do *Biblije* ter nacionalnih epov, tokrat pa me je zanimalo, kako na

odru zazvenijo pravljice ter kako učinkujejo na poslušalca, četudi je ta že odrasel, kakšne občutke lahko v njem odprejo,« pojasnjuje. »Skozi leta me je namreč začelo pripovedovalsko gledališče s svojo prvobitnostjo vedno bolj pritegovati; verjetno zato, ker v sodobnem času intenzivne neoliberalne vizualne kulture, ki nas prazni, hromi in razžira, vse bolj potrebujemo neko pristno bližino, kakršno ponujajo tudi zgodbe ter njihovo pripovedovanje – ravno ta bližina je v resnici tudi temelj gledališča samega.«

Skozi pravljice proti sebi

Skratka – to je predstava, v kateri igralci pripovedujejo pravljice. »S pomočjo pravljic, ki so nam jih pripovedovali, bomo obnovili naše otroštvo, obdobje, ko smo se čutili popolnoma varne in celovite, ko smo bili zlit z zgodbo, pripovedovalcem in s seboj. Poskušali bomo rekonstruirati neke določene pripovedi, večere, osebe, ki so nam pripovedovale ter jih morda ni več, pa prostore, svetlobo, vonje, glasove, čustva,« še dodaja režiser. »Pri tem bomo poskusili preplesti krožni čas pravljic ter linearni čas življenja,

na ta način pa nam bo morda uspelo vsaj za trenutek izstopiti iz časa.« Dramaturg predstave je Matic Starina, koreograf Gregor Luštek, scenografijo pa je zasnoval Branko Hojnik, ki pravi, da je bil pri tem pozoren zlasti na atmosfero. »Vzdušje neke zgodbe ali pa nekega spomina se vzpostavi že z nekaj stavki, svojo nalogo pa sem videl predvsem v tem, da tem energijam ne stopim na pot, da torej dopustim, da se atmosfera razvije.«

V predstavi nastopajo Iztok Mlakar, **Vesna Pernarčič**, **Doroteja Nadrah**, Urška Taufer, **Blaž Setnikar**, Gregor Zorc in **Darja Reichman**. »Že ob začetku procesa smo se sprehodili v svoje otroštvo, s čimer se sicer redko ukvarjaš,« je povedala **Vesna Pernarčič**. »Toda pri tem se ti razkrijejo določene stvari, ki so te oblikovale in te določajo kot odraslega, in med njimi so tudi pravljice.« **Darja Reichman** pa je dodala, da je hvaležna, ker je lahko sodelovala pri projektu, »ki te hkrati osvobodi in prisili v globok premislek o sebi, pa ne v povezavi z besedilom, ampak z vsem, kar si«. Kostume je oblikovala Belinda Radulović, glasbo pa je zložil Branko Rožman. × *Zanimalo me je, kako na odru zazvenijo pravljice, kako učinkujejo na poslušalca, četudi je ta že odrasel, in kakšne občutke lahko v njem odprejo.*

Jernej Lorenci, režiser

V avtorski predstavi Pravljice našega otroštva, ki bo premierno uprizorjena v ponedeljek v **Prešernovem gledališču Kranj**, bodo nastopajoči prepletali pripovedi iz otroških let, ki so jih tako ali drugače zaznamovale. 📸 Nada Žgank